

Column in Rover-tijdschrift “De Reiziger” – maart 2009

Een gedreven bemiddelaar

Een miezerige middag in december. Karel Brouwerens (Amsterdam, 1927) en uw redacteur zitten in café Loos aan de Veerhaven in Rotterdam en kijken uit op deftige scheepvaartkantoren, op zeilschepen en op het aardige kantoortje van de havenmeester. Deze locatie is gekozen omdat de carrières van beide gesprekspartners in dit scheepvaartkwartier begonnen. Tijd voor een interview met de man die beschouwd kan worden als een belangrijk stimulator en groot kenner van de Nederlandse, Belgische en Duitse overzetveren. In 2007 is hij om deze kwaliteiten geridderd. Via het Amsterdamse GVB afdeling veren, is Karel zo'n 25 jaar geleden gefascineerd geraakt door de overzetveren. Later leerde hij de Vereniging Vrienden Voetveren kennen. Inmiddels is hij vrijwel dagelijks op stap om te adviseren bij de aanschaf van een schip, om te overleggen met Rijkswaterstaat, om te bemiddelen bij meningsverschillen tussen verschillende gemeenten, om bij conflicten tussen pontbazen en exploitanten de gemoederen te sussen, noem maar op.

Tijdens ons gesprek stapelen de anekdotes zich op. Toch tekenen zich langzamerhand enkele grote lijnen af. We beperken ons tot een enkele bevinding over de recreatieve vaart in één regio.

We kunnen positief gestemd zijn inzake ontwikkelingen in de recreatieve vaart. Overheidsorganen stimuleren de laatste decennia het gebruik van wandel- en fietspaden en realiseren zich dat overzetveren noodzakelijk zijn in een te ontwikkelen netwerk. Dat is de ene kant. Sommige provincies spelen daarin een centrale rol. Friesland heeft door haar geografische gesteldheid ervaring met de natuurlijke barrières die grote plasgebieden, kanalen en vaarten vormen. Wil de provincie een uitgebreide structuur creëren van fiets- en wandelpaden, dan moet ze op sleutelpunten pontjes laten varen. Anders komt de reiziger nergens!

Er is ook een andere kant! In Friesland wonen mensen die zelf initiatieven nemen om pontjes in de vaart te brengen. Een fraai voorbeeld vormt het motorveerpontje Nye Skou van Vegelinsoord naar Akkrum, in 2006 in de vaart genomen, mede door de inzet van de familie van Keimpema. In de napoleontische tijd voer hier al een pontveer. Door deze overzet is er een hernieuwde oost-westverbinding ontstaan voor voetgangers en fietsers. De ontstane drukte stimuleerde de boer om in zijn boerderij een theeschenkerij te beginnen. Inmiddels een bekend adres voor liefhebbers van appeltaarten. Het veerpontje is overigens betaald door de gemeenten Boarnsterhim en Scharsterland. Zo werkt het aan twee kanten, in een samenspel van overheid en particulier initiatief.

En natuurlijk niet alleen in Friesland. Geleidelijk aan heerst in Nederland een stimulerend klimaat. Bij patstellingen adviseert Karel besturen om elders poolshoogte te nemen. Onder andere op deze manier geeft hij sturing aan processen.